

Schouw: Saavidt jeg har forstaaet den ærede Landstingsmand, gif hans Foredrag ud paa, at Loven skulde antages interimistisk, men ikke vedvarende. Saaledes forekommer det idetmindste mig.

Justitsministeren: Men det synes mig af det Foredrag, som den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgfreds (Orsted) holdt, at den Forudsætning han gaaer ud fra ikke ganske holder Stik. Han gaaer nemlig ud fra, at, dersom Loven bliver restitueret i sin første Form, saaledes som den udgik fra Regjeringen under 21de August 1848, saa vil det følge af sig selv, at naar de Forhold, som foranledigede Loven, ere ophørte, ville de ældre Love strax træde i Kraft igjen; men det stiller sig ikke saaledes for mig. For mig stiller det sig saaledes, at hvad enten der staaer „indtil videre“ eller det ikke staaer der, saa maa der en ny Lov til, som skal vedtages af Rigsdagen og begge Thingene (Ja! Ja!), for at faae denne Lovbestemmelse sat ud af Kraft og faae de ældre Love restituerede, og da vil det Tidspunct være tilstede, da det Spørgsmaal absolut maa gjøre sig gjældende, om der ikke behøves Modificationer i de ældre Lovbestemmelser. Derfor har det forekommet mig ikke at være af nogen væsentlig Betydning, om Ordene „indtil videre“ staae der eller ikke, og navnlig vil det slet ikke have nogen Indflydelse med Hensyn til Tidspunctet, da de ældre Love igjen kunne træde i Kraft, hvortil der behøves en ny Lovgivningsact.

Orsted: Jeg har forudsat, at, naar det blev ved den af Regjeringen udstedte foreløbige Lov, stod det i dens Magt at tilbagekalde den, og derimod sætte de ældre Love, der ikke ere ophævede, igjen i Kraft. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Regjeringen vilde have gjort dette, naar de Omstændigheder forandrede sig, hvorved den var blevet foranlediget. Men Sagen i sig selv er efter min Mening bragt paa en anden og høist uheldig Fod, ved at Loven her bliver antagen, saaledes som den er vedtaget i Folkethinget. Jeg for min Deel skal vedblive i alle Tilfælde at stemme herimod. Dersom Nogen finder det fornødent at indbringe et Ændringsforslag, eller Flere med mig maatte være enige i at indbringe et saadant, hvorved

udtrykkeligt den interimistiske af Regjeringen udstedte Lov blev sat i Kraft, skal jeg dertil være villig. Men jeg troer at have gjort min Pligt, naar jeg i alt Fald stemmer mod Loven.

Blechingberg: Jeg formoder, at ligesom en Lov af Indhold, som nærværende, vistnok vil blive kundgjort i Hertugdømmerne, forsaavidt Forholdene tillade det, saaledes vil Regjeringen vistnok ogsaa gennem Udenrigsministeriet meddele de fremmede Legationer og Generalconsulater den, for at de kunne træffe de nødvendige Foranstaltninger til Kundgjørelser paa det Sted, hvorfra de ere accrediterede. Naar dette skeer, forekommer det mig, at den væsentligste Indvending mod denne Lov bortfalder; thi da blive de Vedkommende underrettede om, at de tidligere bestaaende Forhold her i Landet ikke længere finde Sted.

Formanden: Dersom ingen Flere ønske at yttre sig, kunne vi gaae over til Afstemningen; men da der ikke er stillet noget Ændringsforslag, og Forslaget kun indeholder 1 §, saa vil det være tilstrækkeligt, at Forsamlingen erklærer sig om Overgangen til 3die Behandling af Lovforslaget.

Ved den derpaa følgende Afstemning blev Overgangen til 3die Behandling eenstemmig vedtagen med 37 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derpaa over til den næste paa Dagsordenen staaende Sag angaaende Forslag til Lov, hvorved den jorddrottlige Skiftejurisdiction og Overformynderi-Bestyrrelse, samt den Godseierne med Flere paalagte Bestyrrelse af Lagssvæsenet ophæves. Det er til første Behandling Sagen foretages.

Den af Udvalget (Krabbe, Keergaard og Schroll) afgivne Betænkning lyder saaledes:

Undertegnede, hvem det ærede Thing har overdraget at afgive Betænkning over det fra Folkethinget modtagne Forslag til Lov, hvorved den jorddrottlige Skiftejurisdiction, og Overformynderibestyrrelse, samt den Godseierne med Flere paalagte Bestyrrelse af Lagssvæsenet, ophæves, tillade sig, til Oplyselse af dette Hverv, at bemærke følgende:

Ligesom Ophævelsen, saavel af den Bestynderne af Lehn, og Eierne af complete Sædgærde, ved Forordningen af 25de Juli 1817,